

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984843168/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

kan nok huske ham, der tog den ualmindelig store udmærkelse i forfjor, og som der blev talt så meget om. Han er nu kommis i Storekøbing, og ved De, hvor mange whiskyer han er bekendt for at kunne kvæle uden at slingre? Eller købmand Christensens datter fra i fjor, der også tog udmærkelse, det var et stort og dygtigt pigebarn, skulde man tro; nå, hun render og er forlovet med denne her havarerede fyr, som nu lærer at fotografere hos Sørensen; de kommer nok til at gifte sig snart, og det er vel hendes faer, der skal føde dem, kan jeg tænke. Sådan ender næsten alle mine bedste elever.»

»Konduktør Larsens ældste søn fik da en udmærket stilling ved det Østasiatiske, og han har jo vist sig at være en meget dygtig ung mand.»

»Ja, og han kom fra Vestjylland. Nej, hvad der er her fra selve byen, det tror jeg ikke på.»

»Ved De hvad: en lærer, der ikke har troen på sin gerning — —»

»Ja vel. Det har De læst i en bog.»

»Hvad mener De så om min dreng da?»

»Han har en del egenvilje, men der er ingen rigtig fasthed i ham. Han blir åbenbart noget forkælet, det kan jeg mærke på den blødhed, der kommer over ham engang imellem. Hans ærlighedssans er heller ikke meget udviklet, han vil gerne snakke sig fra sin egen uret; han vil ikke tro, at han nogen sinde tar fejl. Det må være nedarvet. Men hvis De efter konfirmasjonen satte ham i lære hos en bestemt mand, så kunde det måske hjælpe på ham.»

»Hm, De mener ikke, jeg er en bestemt mand.»

»Det er slet ikke Dem, der opdrager ham.»

»Nå. Se se. Det er altså min kone. Tak skal De ha. Han skal nok komme ud.»

»Ja og så er der jo også hans søstre, hvis De tillader det —»